

Fack(satt)

Vem är jag

En hormonel tonåring utan bekymmer som sitter och gnäller om arbetslöshet, en dam på cirka sjuttiofem som spenderat livet på behandlingshem. En karl i krig med ären kvar och utan minne, en senil utan sinne. Tre år i landet ingenstans utan uppfattning om balans och vad kvällen som nästan vuxen gömmer.

Jag är ett nej, ett tack, i en lånad skolsal, en barack.

Jag är ett skall, en åskknall, ett slag i magen.

Jag fångar dagen, som man ska när man är ung

Är ung och dum, utan aktsamhet, medveten om intet som ligger nedsövd i evighet.

Jag är punkten i en omformulerad mening, slemmet i ett svalg, söndertuggad emalj.

Jag är gammal, har sett världen, burit svärden över slagfält, suttit i min stol och gnällt.

Jag är politik, omvänd demokrati, ett sinne för humor och en elakartad tumör

Humörsvängingar och febersvettningar, sjukdom och ilska

Unga kåta sinnen, och för guds skull en slinka.

Jag är världen sedd snett uppifrån, ett hån, ett rån, en spik i stortån.

Utmär glad och smällfet, en avfyrad raket

Jag är slutet och början på det nya, det gamla, du fria, du fjällhöga

Allt som alla med portfölj eftersträvar, allt i sinnet på skatterävar

Jag är en svordom, en tacksamhetsskuld, ett foster,

en lärdom, en kult, ett plåster.

Jag är allt och jag är inget, allt du vill och lite till, det som sätter avsmak i din ångestattack

Sätt mig snälla aldrig mer i något fack.

tack

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Omedvetandet med Poeter.se id #39287 innehar upphovsrätten